

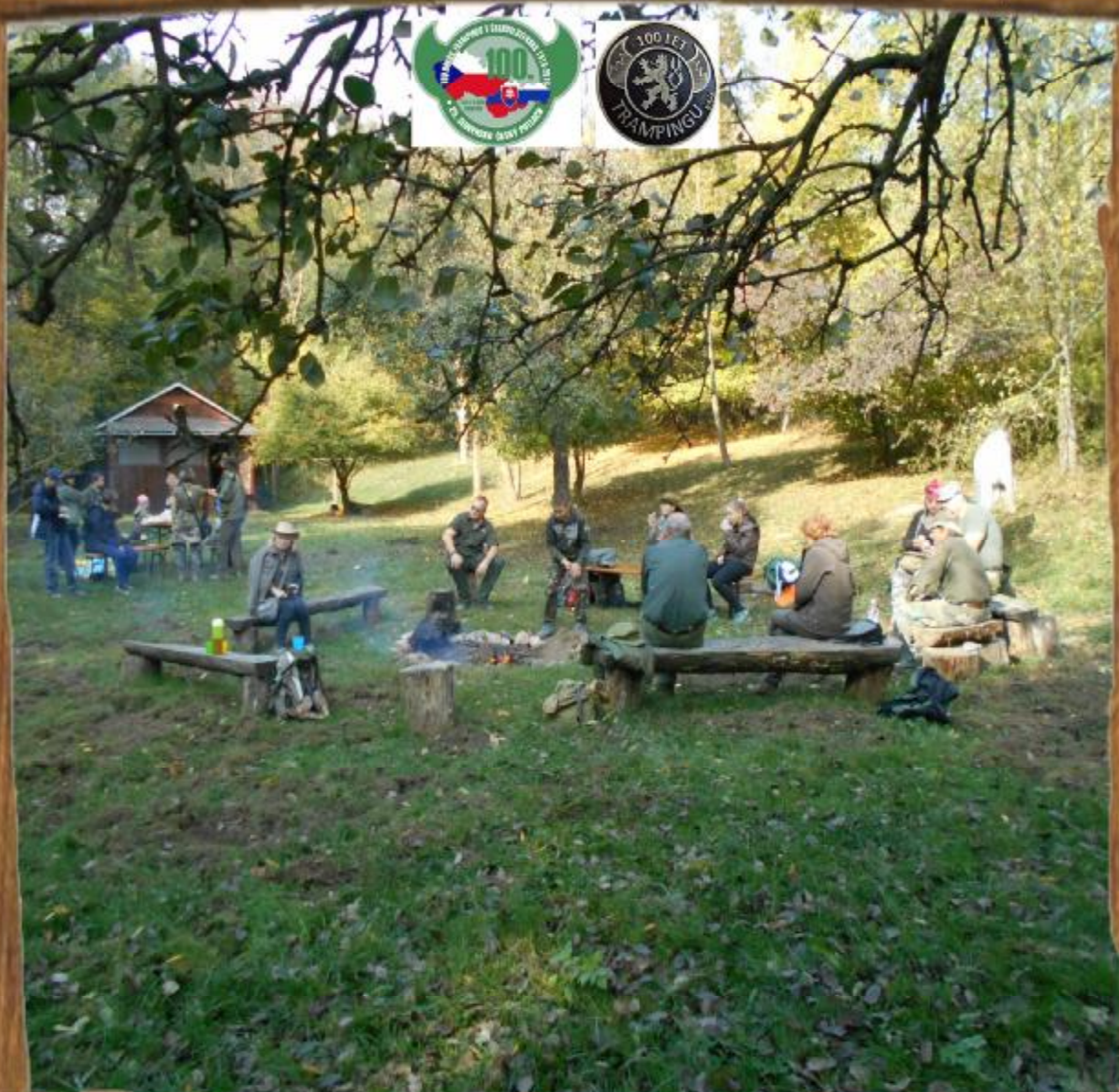
Regionálne Trampské Združenie - Pezinok

Malokarpatský občasník

ročník 10

4/2018

Blatošlap - Blatina - 2018

Rozlúčili sme sa s kamarátom!

„Krivým“ – Michalom Budinským

***17.12.1945 – † 14.11.2018,**

ktorý nás navždy opustil a na posledný vander sa vydal vo veku nedožitých 73 rokov. Bol zakladajúcim členom TO. ZÁLESÁK- Pezinok, člen tramského zoskupenia Priatelia Táborového Ohňa – PTO. Rybníček a tiež členom Regionálneho tramského združenia Pezinok. Rozlúčili sme sa

s ním 19. novembra 2018 na cintoríne v Pezinku posledným „AHOJ“ od kamarátov zo starých tramských osád a Tramp klubu Bratislava!

Čeť jeho pamiatke!

Redakcia MO

Prírodovedný sprievodca 13. ročníkom Blatošlapu

Regionálne Tramské združenie Pezinok

Geológia

Trasa tohoročného Blatošlapu začínala na rozhraní Hrubej a Trnianskej doliny vo vinohradníckej oblasti Malých Karpát a viedla cez Homolské Karpaty patriace do časti Pezinské Karpaty. Malé Karpaty sú jadrové pohorie, ktoré je tvorené z veľkej časti kryštalickými

horninami. V časti Pezinské Karpaty sa vyskytujú horniny ako sú granodiority, ruly a svory. Nachádza sa tu tiež zóna kryštálických bridlíc s amfibolitmi rozdeľujúca Pezinské Karpaty na dva masívy bratislavský a modranský. Miestami na povrch vystupujú kremence, ktoré vznikli usadením plážových sedimentov a boli do kryštálického jadra Malých Karpat včlenené vrásnením. V súčasnosti tvoria kremence samostatné skalné útvary.

Vegetácia

Začíname pod svahmi Malých Karpat. Práve na južných a juhovýchodných

svahoch pohoria sa nachádzajú vinice. Sú to pôvodné stanovišťa dubovo-cerových teplomilných lesov, ktorých spodná hranica je vplyvom obhospodarovania posunutá. Medzi vinicami sa na plytkých pôdach nachádzajú pasienky tvorené teplomilnými rastlinnými spoločenstvami s výskytom chránených druhov (napr.: kavýľ Ivanov – Stipa

joanis, poniklec veľkokvetý – *Pulsatilla pratensis* ssp. *nigricans*). Na hlbších pôdach na nivách potokov alebo pri viniciach sú lúky alebo len ich torzá, ktoré ovplyvnil človek vytvorením chatových oblastí alebo viníc.

Lúčne druhy sú prevažné trávy ako ovsík vyšší – *Arrhenatherum elatior*, reznáčka laločnatá – *Dactylis glomerata*, lipnica lúčna – *Poa pratensis*, ale aj iné byliny ako iskerník prudký – *Ronunkulus acris*, skorocel kopijovitý – *Plantágo*

lanceolata. V jesennom období na týchto lúkach dominuje jesienka obyčajná – *Colchicum autumnale*

Typické dreviny dubovo-cerových lesov sú dub letný - *Quercus robur*, dub zimný – *Quercus petraea*, dub plstnatý – *Quercus pubescens*, dub cerový – *Quercus cerris*, drieň obyčajný – *Cornus mas*, dráč obyčajný *Berberis vulgaris*, brest menší – *Ulmus minor* a javor poľný – *Acer campestre*.

Ďalším pásom lesa sú dubovo–hrabové lesy. Tu prevažujú duby zimné,

a hrab obyčajný- *Carpinus betulus*, lipa veľkolistá – *Tilia platyphyllos*, Javor poľný, svíb krvavý – *Swida sanguinea*, lieska obyčajná – *Corylus avellana*, vtáci zob – *Ligustrum vulgare*.

Bukové kvetnaté lesy sa nachádzajú nad dubohrabinami. Hlavné dreviny sú tu buk lesný – *Fagus sylvaticus*, javor

horský – *Acer pseudoplatanus*, javor mliečny – *Acer platanoides*, lipa malolistá – *Tilia cordata*.

Pri lesných cestách sa často vyskytuje baza chabzdová – *Sambucus ebulus*, ktorá tvorí súvislé porasty. Na rúbaniskách medzi lesnými porastmi rastú často invázne rastliny ako napr. smlz kroviskovitý

Živočistvo

V Pezinských Karpatoch

žije celá škála živočíchov, hmyzu, kôrovcov, rýb, plazov, vtákov až po cicavce.

Medzi najväčšie živočíchy, ktoré je možné na lesných čistinkách pozorovať patrí poľovná zver ako je jeleň lesný - *Cervus elaphus*, srnec hôrny – *Capreolus capreolus*, sviňa divá – *Sus scrofa*, daniel škvrnitý *Dama dama* a tiež aj nepôvodný druh muflón obyčajný – *Ovis musimon* dovezený v 19-storočí z Korziky

Typický predstaviteľ z rýb žijúcich v malokarpatských potokoch je pstruh potočný – *Salmo trutta m. fario*.

Najkrajší chrobák, ktorý žije v Malých Karpatoch je chránený fúzač alpský – *Rosalia alpina*.

Ďakujeme všetkým účastníkom 13. ročníka Blatošlapu za účasť a dúfame, že sa aj na budúci rok opäť stretneme na pripravovaných akciách Regionálneho trampského združenia- Pezinok
S trampským pozdravom Ahoj!!!

Rendy

I. jesenný výšlap OZ Priatelja lesa

Členovia OZ Priatelja lesa, ktoré združujú 6 trampských osád v Modre a okolí (TO. Čierny Medveď, TO. Geronimo, TO. Biela Hviezda, TO. Pavučina, TO. Manitoba a TO. Brezička) sa rozhodli pokračovať v tradícii výšlapov a po jarnom nasledoval ako inak tradičný jesenný. Tento rok s pozmenenou a predĺženou trasou – štart: Bowling Harmónia - Kukla - Čermáková lúka - Zbojnícke - Tisové skaly - Zámčisko s cieľom v Harmónii v Sandra bare.

Ráno, pol hodinu pred začiatkom výšlapu sme vyrazili z Modry v dvojici: Arťo a Koník s tým, že sme chceli byť na štarte medzi prvými, čo sa nám ale nepodarilo, pretože krátko pred deviatou nás už pri Sandra

bare (ktorý bol síce cieľom, ale aj skoro štartom zároveň) už čakala skupina trnavákov v zložení: Babulo a Kako. Tesne za nimi prichádzali Luboš a Katka, ktorí si vykračovali ako to oni sami pomenovali *swingovým* krokom. Pred Bowlingom našu partiu doplnili Kutáč a Mates, ktorý nás poctil návštevou od protinožcov – zablúdil k nám z jeho bydliska v Sydney. Zostavu doplnila dvojica: Johnny Texas a Orlie Brko z Bratislavy a ďalší kamaráti Yetty a Danka z TO. Guľové Eso, TS. Kint'ó, Pedro, Crko, Peťo a v závere dobiehajú dvaja Peťovci z Pezinka, ako vždy dobre naladení. Zostava to teda bola slušná.. Čo však bolo horšie, že meteorológovia sľubovali *ako natruc mierne* výdatný dážď, ktorý sa spustil síce až v závere pochodu, ale to už nás veľmi netrápilo. V posledných rokoch im to občas s tou predpoveďou aj *niekedy* vyjde, ale obyčajne to býva ako z vešteckej gule – *spravidla* sa rosničkári netrafia, čo

nás v tento deň *obzvlášť* potešilo. Po úvodných spoločných fotkách, z ktorých bola použiteľná nakoniec jedna *obstojná* sme sa vydali zelenej v ústrety k malokarpatským končiarom. Pomedzi rekreačné chaty a penzióny sa pomaly

ale iste vnoríme do bukovo-dubových lesov, v ktorých sa zjavujú aj prvé hubové objavy v podobe bedlí a tiež dubáka, ako správne poznamenal Johnny, šlo o jeho zamaskovaného semišového stromového bratranca.

Nasleduje krátka občerstvovacia prestávka, kde súperia medzi sebou mladý extra suchý veltlín z Modry proti Ondrejovej travarici. Víťaz sa *veľmi obtiažne určuje*, a to aj napriek rozdielnosti oboch nápojov.

V miernom minimálnom stúpaní dokráčame k sedlu nazvanému Tri kopce, kde sa križujú tri turistické značky – zelená, modrá – ktorou budeme pokračovať na Kuklu a žltá na Fúgelku /smer Dubová/ resp. Komárku /smer Zoška/. Tu si dávame ďalšiu menšiu občerstvovacu prestávku, zajedáme si požíveň nesenú v batohoch a tiež si dáme aj niečo ostrejšie, aby sa ruksaky odľahčili. Kamarát Arťo porozdával *krbové* sirky s červenými hlavičkami od nemenovanej politickej zostavy. Viacerí kamaráti ich s radosťou odmietajú, ale nakoniec keď je to *zdarma*, tak sa o tom *nediskutuje*. Zavelíme preto k rýchlemu odchodu a po modrej pokračujeme k vrcholu Kukly. Po ľavej strane sa objavujú prvé skalky a najzaujímavejšou je skala nazvaná Čertove zuby. Za Čertovými zubmi sa za neutíchajúceho vetra, ktorý Orlie Brko premenoval na malokarpatský orkán, blížime k hrebeňu Kukly a po chvíli sa pred nami vynára krásna scenéria s vrcholovou rovinkou, kde sa nachádza už zmieňovaná rozhľadňa. Momentálne, keďže je rozhľadňa na Kúgli /Veľkej Homole/ už

znovu postavená, ale stále oficiálne neprístupná, je táto na Kukle bezkonkurenčne jedinečnou dominantou v tejto časti Malých Karpát. Nasleduje spoločná vrcholová fotečka, tí odvážnejší vylezú aj na vrchol rozhľadne, kde sa im naskytnú krásne pohľady na malebnú jesennú prírodu. Kamarát Orlie Brko sa pýta či sa bude robiť ohník, načo mu ďalší kamarát Kutáč povie, že nie v žiadnom prípade a tie *darované* sirky nech si nechá

na doma, čo mierne Marcela rozladilo a to až tak, že si musel dať výdatný log z plastovej fľašky. Na moju otázku, že čo je to za tekutinu *neurčitej farby a vône* mi hovorí: „Malinovica a Slivovica z Lidla, tam som to kúpil a doma následne zliat

dokopy“. S vďakou tento dryák odmietam, zostávam verný zelenému muškátlu. Následky požívania tohto vysoko percentného urýchľovača, ale na seba (v prípade osoby Marcela – Orlieho Brka) nenechávajú veru *dlho* čakať. Po 2 minútach chôdze kričí na mňa „Art’óoooo pod’ sééém rýchlo.“.

Všetci zastanú v nemom úžase a niektorí na jednej nohe balansujúc nad priepasťou sa pozerajú udivene na Marcela. Dobeňem k nemu mysliac si, že chytil minimálne srdcový infarkt v kombinácii so zásahom

guľovým bleskom. On ma potľapká po pleci a riekne: „Kukni kamarát“ – ukazujúc po miernom vetre na zemi uľahnuté žltozelené listy: „To je Salamander, zvaný škvrnitý, odfoť si ho“. Čo síce čiastočne nepochopiac vykonám ale Marcela, čoby *krátkodobého* horského vodcu, nahrádza takmer okamžite Kutáč, pretože mu už od tejto chvíle *silne nedôveruje*. Cestou míňame staré opustené táborisko, na ktoré už dlhšiu dobu nikto nezavítal. Veru stále viacej pribúda opustených kempov a táborísk, na ktoré nikto nechodí.

Zanechávame chmúrne myšlienky a táborisko za sebou a to už naše trampské boty miera tentoraz po žltej značke cez hmlou pokrytý les a popadané lístie. Veru, krásne červeno-žlto-zlatá sfarbená jesenná príroda sa už ukladá na zimný odpočinok, časy babieho leta sú už dávno preč a neúprosne sa hlási obdobie dažďov, pričom sychravé a zimomravé počasie dáva tušiť, že tu onedlho príde mesiac spadaného lístia – november. Krátky oddych si dávame na Komárke, kde nás zahreje kalíštek whisky od kamaráta Kint'a. Odtiaľ po modrej značke mierime k parkovisku na Zochovej chate, kde popri Furmanke po schodoch, ktoré pamätajú ešte časy Karpatského vlka okolo starej nemeckej školy mierime na Čermákovú lúku. (590 m n.m.). Krátka zastávka na Žltáku, kde si doprajme pivečko,

kávičku a kofolku a popri huncokárskom cintoríne šliapeme smerom k rampe a ďalej už pokračujeme po lesnej cestičke vytrvalo vpred. Od Čermáčky mierime *mimo značky*, aby sme ukázali kamarátom čo OZ Priatelja lesa tento rok vykonali. Napravo sú štátne lesy naľavo modranské - musím poučiť prítomných kamarátov. Všetko čo uvidíte padnuté na ceste kadiaľ pôjdeme hádžte preto prosím *vždy napravo v smere jazdy*. Ako tak prechádzame popri *úhladne* usporiadaných kôp dreva, pýta sa ma kamarát Peťo: „Očúvaj Arťo, a čo s tým budú vlastne tí lesáci robiť?“ Na to našlapujúc na pravú nohu odpovedám: „Nič Peťo nechajú to zhnit aby sa naplnil kolobeh prírody“. Peťo: „???“ „A to by nebolo lepšie nechať to voľne a nedávať to na hromady, takto by to zhnilo v kratšom časovom úseku“. Jeho úvahu nechávam bez povšimnutia, nevie si chlapec vážiť našu *záslužnú prácu*. Musí sa ešte veľa učiť od nás modranských čundrákov o *biodiverzite*

a *symbióze*

človeka a lesa.

Nič to filozofické úvahy sú zbytočné, pretože sa o chvíľku vynárame na Zbojníckom. (610 m n.m.). Minule tu boli kopy dreva, ktoré nám tu zanechali štátne lesy ako dobrý *podklad* na spoločnú fotku, ale žiaľ kopy zmizli, tak sme fotenie museli odložiť. Zo Zbojníckeho to už *ide s nami len*

a *len dole kopcom*. Kamarát Marcel to už vzdáva a vykrikuje niečo, že si chce založiť *malý ohník*. Nechávame ho preto rozjímať a svižným tempom sa blížíme k Vápenke. (590 m n.m.). Pradávnou tu boli pece na pálenie vápna, odtiaľ teda ten názov. Od Vápenky tentoraz po žltej, okolo opustenej boudky Noví Orly šliapeme k Tisovým skalám. (450-550 m n. m.) Tieto sú „poskladané“ z troch oddelených častí skalného hrebeňa a v roku

1977 boli vyhlásené za chránené územie. Zreteľná šípka modrej farby nám prikazuje zmeniť smer doľava k záveru nášho výšlapu –

k hradisku Zámčisko. Prekračujeme potok a ocitáme sa na čistinke, kde sú vidieť stopy víchrice a následnej kalamity z mája roku 2010, ktorá zasiahla Malé Karpaty, pričom najviac postihnutými miestami boli lokality v okolí Pieskov, Medvedej Skaly, Kočišťanu, Červené, Kolárske pri Hvezdárni a celá lokalita modranských lesov vo zvernici Biela Skala. Ničivé následky veternej smršte sú doteraz viditeľné. Tu sa začína spúšťať mierny dážď a tak sa po krátkej porade rozhodujeme, že navštívime zrub Pavučina, na ktorom kamaráti Fero a Samo vytrvalo opravujú a renovujú celú búdku. Po zalomení palcov a ohodnotení fungl novej terasy tentoraz mimo značku po lesnej zväžnici mierime do Harmónie, pričom sa vynoríme pri rampe a pomedzi chaty okolo strelnice a bývalého lesníckeho učilišťa po asfaltke mierime k cieľu nášho výšlapu – do baru Sandra (pôvodne jedna z prvorepublikových víl, ktorej pôvodný názov sa ale nepodarilo identifikovať). Skupinu vediem ja s Koníkom, aby sme pred vstupom obdarovali každého camrátkom a pamätným listom. Vo vnútri sa už zvitáme so skupinou hudobníkov z Trnavy – Bombišom, Šmrxom, Jarmilkou a tiež kamarátkou Danou z TO. Guľové eso, o ktorej sme si mysleli, že šla celou cestou s nami ale ako je vidieť tak si to *miene skrátila*. My máme svojich 20.2 km prejdených a viac ako 28.000 krokov nachodených. Po krátkom zladení sa rozozvučia tóny sladkého dreva a všetci družnej spievame osvedčené tramské hity, ktoré umocňujú atmosféru celého večera. Smäd zahasíme dobrým 11 stupňovým pivkom Karpat a zároveň si vychutnáme lahodný bravčový gulášik, ktorý po prejdenej štreke príde veru vhod. Za tento patrí veľká pochvala majiteľovi Sandra baru a tiež za jeho ochotu prichýliť túlavé tramské duše, aj keď sa ráno ešte obával, že či bude môcť podnik otvoriť aj v nasledujúce dni, či mu všetko zariadenie ostane v pôvodnom *nezmenenom* stave. Dnes už môžeme skonštatovať, že všetko dopadlo na jedničku. Veru veľmi dôstojne sme oslávili aj krásne okrúhle 100te výročie vzniku spoločnej republiky a za zvuku gitár starých tramských songov, ktoré spieval kamarát Mates do dlhej noci spomíname na krásne strávený deň. Ale každá pekná vec musí skončiť a tak sa poslední skalní balia a o deviatej sa poberajú domov. Lúčime sa s prísľubom, že sa všetci kamaráti opäť stretieme na ďalšom jarnom vandri, ktorý je naplánovaný na apríl budúceho roku, na ktorý sa už teraz všetci veľmi tešíme. A záverom treba dodať to hlavné, už druhý jesenný výšlap mal ísť cez Zámčisko, ale žiaľ *keď ten náš osadný Zrub Pavučina je v doline pod Zámčiskom*, tak sme ho znova z trasy *museli vynechať*. Nevadí na tretíkrát sa nám to určite podarí
Kamarát Arťo, predseda OZ Priatelia lesa.

17. VÍRSKÝ SUMEC a 24. MIKULÁŠSKÝ TRAMPSKÝ BÁL

T.O Falešná karta

Trampská osada a kapela FALEŠNÁ KARTA zve srdečně všechny na svoji tradiční akci - trampský hudební festiválek "Vírský sumec" spojený s Mikulášským trampským bálem T.O. Falešná karta. Tato akce proběhne v kulturním domě ve Víru v sobotu 8. prosince 2018.

T.O. Falešná karta & přátelé Vás srdečně zvou v sobotu
8. 12. 2018 do KD ve Víru u Bystřice nad Pernštejnem na

17. ročník trampského festiválku

VÍRSKÝ SUMEC

...na kterém kromě úvodního bloku Falešné karty
zahrají a zpívají:

Trní na Větví

Hot Jazz Šutrs

Sakum Prdum

Béďa Šedifka

Uvádí: Pavel "Jim" Macháček **začátek v 15³⁰**

Společná vstupenka na Sumce a zároveň na trampský bál: 125 Kč

24. MIKULÁŠSKÝ TRAMPSKÝ BÁL

trampské osady FALEŠNÁ KARTA

na kterém zahrají: FALEŠNÁ KARTA + muzikanti z Vírského sumce a další...

- Vstup zdarma mají návštěvníci namaskovaní za mikuláše, čerta, anděla a nevěstu!
- Falešná karta vypisuje soutěž o nejtipnější báseň opěvující Falešnou kartu obsahující slova: diferenciální rovnice, derivace funkce, neurčitý integrál, lineární algebra, Taylorův polynom a hovno
- Proběhnou nenáročné soutěže o krásné placky

začátek v 19³⁰

To víš, Máno, dneska mají Falešníci ve Víru toho jejich Sumce a bál a tak není jiná možnost, jak toho máho udržet doma.

Nocleh je zajištěn na sále !!!

(...ale spát po bálu chodí jen hovňousci
...borci sejšnujou pod pódiem do rána)

Hudební nástroje a osadní vlajky
s sebou, kanady nechte doma,
dělej šmouhy na parketách

V našem baru na Vás čekají vybrané
speciality šéfkuchaře Karlíka Molíka,
Falešňákovice a další neodolatelné
laskominy, které
nikde jinde
na světě
neochutnáte!!!

www.fkarta.cz

Vše začne v 15:30 hod. "17. Vírským sumcem". Na tomto tramském festiválku se v minulosti objevilo mnoho kapel pohybujících se v naprosté špičce FTC žánru - např. Ozvěna, Lístek, Stráníci, Marien, F.T. Prim, Přístav, Epy de Mye, Chrupa, Tempo di vlak, ad...Letos se vám, kromě krátkého úvodního bloku **Falešné karty**, představí:

Sakum Prdum – Vladislav

Hot Jazz Šůtrs – Přerov

Trní na Větvi - Boskovice

Béd'a Šedifka – Plzeň

Na pódiu:

Po skončení "Vírského sumce" začne zhruba v 19:30 hod. "24. Mikulášský bál T.O. Falešná karta".

Hrát a zpívat budou, kromě pořádající Falešné karty, také někteří muzikanti z "Vírského sumce" a další. Tento tramský bál je neobyčejný tím, že se hraje a zpívá téměř nepřetržitě, pouze s několika krátkými přestávkami pro „vypečené“ soutěže, jejichž vítězové budou odměněni krásnými plackami. Pravidelně se hraní „zvrťává“ ve velký sejšn na pódiu z přítomných muzikantů.

Hrát a zpívat na pódiu se obvykle končí kolem 3.00 hod. Tím ale rozhodně nic nekončí, protože pak následuje "sejšn" pod pódiem, na kterém

si, společně s muzikanty, kteří hráli na pódiu, můžou zahrát a zazpívat i všichni návštěvníci. Tento sejšn končí až v neděli dopoledne.

Pod podiom:

...a ještě poslední důležité informace - **společná vstupenka na "Vírského sumce" i na "Mikulášský tramský bál" stojí 125 Kč** (tzn. že ten kdo přijde až na bál se ochudí o festival, i když si ho zaplatil).

Návštěvníci namaskovaní za mikuláše, čerty a anděly mají každoročně vstup zdarma. Tento rok mají vstup zdarma i návštěvníci namaskovaní za nevěstu.

V baru na Vás budou čekat výborné řízečky, gulášek a další znamenité pochutiny a také alko i nealko nápojů, co hrdlo ráčí.

Z alkoholických nápojů doporučujeme ochutnat hlavně „Falešňákovici“ - „národní“ nápoj Falešné karty.

Pokud v některých z Vás dřímá básnické střevo, nezapomeňte stvořit báseň opěvující Falešnou kartu obsahující povinná slova: *diferenciální rovnice, derivace funkce, neurčitý integrál, lineární algebra, Taylorův polynom a hovno.*

Tato soutěž bude vyhlášena v průběhu večerního tramského bálu a vítěz obdrží placku.

Další informace naleznete na www.fkarta.cz

Fotečky: 13. ročník Blatošlapu 2018 Koláž foto: Rendy, Lewis

Komandáři, komandéři,
 KZP, PZS, PZM,
 Je pozvání
 na 13. Blatošlap,
 který se bude
 konat 20. 10. 2018.

Znač je na předstihu
 před sbíradovou sezónou
 v úterý o 10:00,
 odměnění je na Glajine.

fotečky: I. jesenný výšlap OZ Priatelja lesa 2018

© Vydalo: Regionálne trampské združenie – Pezinok pre vnútornú potrebu združenia. Trampský občasník nie je distribuovaný v obchodnej sieti ani v sieti PNS. Je vydávaný bez gramatickej úpravy. Nájdete ho na webe: <http://malokarpatskyobcasnik.wz.sk/> Na tvorbe tohto čísla spolupracovali kamaráti, Lewis, Rendy, Arťo, a ďalší kamaráti a kamarátky. Foto: Rendy, Arťo, Lewis. Uzávierkou tohto čísla desiateho ročníka neuvažujeme s ďalším vydávaním tohto samizdatu a keď tak len príležitostne! Web stránka a emailová adresa sú naďalej dostupné. Ďakujeme všetkým prispievateľom ako aj našim čitateľom. Kontakt: email: malokarpatskyobcasnik@gmail.com